

Brandsma heeft Helmholt eindelijk te pakken

Nard Brandsma balt zijn vuisten. Niet Thewis Hobma, maar de Workumer schrijft de Friese fierljeptitel bij de mannen op zijn naam.
Foto: Dijk's Fotografie

Lars Goerres

Vorm in het voorseizoen zegt veel, maar niet alles. Dat bewees Nard Brandsma (29) gisteren bij de FK, waar de Workumer ten koste van Thewis Hobma zijn tweede titel veroverde en en passant het Fries record van Bart Helmholt verbrak.

Winsum Het is een mooi gezicht, deze zondagmiddag op het fierljepterrein van Winsum. Terwijl de andere springers onder een kleine partytent beschutting zoeken tegen de plotseling neerdalende regen, blijft Nard Brandsma zitten waar hij zit. Alles draait ten slotte om concentratie, voor die ene ultieme sprong.

Een Houdini-act heeft Brandsma nodig, om Thewis Hobma nog te kunnen overvleugelen. En die komt er, wanneer de wedstrijd eenmaal is hervat. De aanloop en insprong zijn perfect, het klimmen en de uitsprong ook. Wanneer hij uiteindelijk na 21 meter en 68 centimeter gestrekt in het zandbed landt, weet Brandsma genoeg. De Friese titel is voor hem. En het uit 2016 stammende Fries record van oud-ploeggenoot Bart Helmholt (21,64) ook.

De Burgumer, die van een afstandje toe heeft staan kijken, schudt zijn opvolger even later vol trots de hand. „Want wat Nard hjir sjen lit, is ûnfoarstelber knap”, zegt de zevenvoudig Fries en Nederlands kampioen. „De druk stie der fol op en ast it dan sa ôfmakkest, dan kin ik dêr allinnich mar respekt foar hawwe. Seker sjoen it foarseizoen dat hy hân hat.”

Over het feit dat Brandsma – in ieder geval qua potentie – nog altijd de beste fierljepper van Fryslân is, bestaat ook anno 2019 geen enkele twijfel. Maar de prestaties die hij dit seizoen liet zien, boden voor de buitenwacht weinig aanknopingspunten. Waar de de andere senioren elkaar vrijwel constant afwisselden aan kop van het ROC Friese Poort-klassement en Hobma uiteindelijk de eindzege greep, bleven Brandsma's topsprongen lange tijd achterwege. De door hem gemaakte keuze om met spikes (atletiekschoenen) te gaan springen, kostte nu eenmaal tijd, vertelde hij iedereen die ernaar vroeg keer op keer. „Mar dan steane je op it lêste plakje yn it klassemint en tinke je sels ek wol ris fan: hat dit wol de jûste kar west?”

Als je maar lang genoeg worstelt, kom je echter vanzelf boven. Daarvan vormt Brandsma inmiddels zelf het levende bewijs. En nadat hij in Winsum tijdens de voorronde met 20,71 de wedstrijd zelf heeft opengebroken, volgt nog voor de finale begint een 21-metersprong.

De 21,11 die Brandsma op het scorebord laat verschijnen kan – zo denkt hij – zomaar eens genoeg zijn voor de winst. „Mar ik wist tagelyk ek dat Thewis noch komme moast en dat hy it yn him hat om oer sa'n ôfstân hinne te gean. Dat barde en doe lei de druk folslein op my.”

Op rozen

Wanneer de wedstrijd halverwege de finale voor een tweede keer vanwege de regen wordt stilgelegd, zit Hobma op rozen. De Harlinger, die als topfavoriet naar Winsum is gekomen, heeft Brandsma met 21.39 van het pluche verdrongen en wordt in het voorbijgaan al voorzichtig gefeliciteerd.

Onterecht, blijkt enkele minuten later. Brandsma wint, Hobma strandt op plaats twee en spreekt na afloop van een 'dûbel gevoel'. „Ik wit dat ik alles út dizze wedstriid helle ha, mar woe sa graach winne en dat is net slagge. Dochs fyn ik dit it moaiste FK wêr't ik oait oan meidien ha.”

Enkele meters verderop doet Brandsma ondertussen uitgebreid zijn verhaal. Ja, hij is blij. En ja, hij is opgelucht dat zijn investeringen zich eindelijk hebben uitbetaald. „Want it ûnder de knibbel krijen fan it springen mei spikes hat my dochs in heal seizoen koste.”

Of Brandsma nog beter kan? De vraag stellen, is 'm beantwoorden. Het Nederlands record van Jaco de Groot (22,21), die bij het door Wilco van Amerongen gewonnen Hollands kampioenschap zaterdag niet verder kwam dan plaats vier, blijft immers de afstand die hij ooit nog eens hoopt te verbeteren. Misschien overmorgen al wel, tijdens de Nationale Competitie-wedstrijd op de schansen van Burgum.

Hobma is er dan ook weer bij. In tegenstelling tot een jaar geleden, toen hij 'hinkeljend fan de pine' Winsum verliet. Op 35-jarige leeftijd is de Harlinger met recht een fierljepveteraan, maar tegelijkertijd in de kracht van zijn leven, getuige de NFM-winst, klassementszege en drie 21-meter-sprongen van de laatste weken.

In Winsum bleef de beloning voor wederom een goed optreden uit. „Mar ik gean net mei it 'schaamrood op de kaken' nei hûs ta. Ik ha op 'e nij sjen litten goed yn oarder te wêzen en der komme noch genôch wedstriden oan. It NK yn Zegveld (31 augustus, LG) bygelyks. Hooplik kin ik dêr wer wat moais sjen litte.”
